

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 526/2011-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 15. decembra 2011 predbežne prerokoval sťažnosť J. L., P., zastúpeného advokátkou JUDr. D. S., P., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Piešťany v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C/42/2010 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. L. o d m i e t a ako neprípustnú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 5. decembra 2011 doručená sťažnosť J. L., P. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátkou JUDr. D. S., P. Z obsahu sťažnosti vyplynulo, že sťažovateľ namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Piešťany (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C/42/2010.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti okrem iného uvádza, že podal 18. marca 2010 okresnému súdu žalobu o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam. Podľa neho napriek tomu, že požiadal okresný súd o nariadenie termínu pojednávania podaniami z 26. mája 2010 a 24. júna 2010 (keď reagoval aj na výzvu na zaplatenie súdneho poplatku), tento súd zatiaľ nezačal v jeho veci konať.

Sťažovateľ k tomu ďalej uvádza: „*So sťažnosťou na prieťahy v konaní som sa na predsedníčku Okresného súdu Piešťany neobracal, pretože je všeobecne známe, že Okresný súd Piešťany je dlhodobo nedostatočne personálne obsadený a má veľký nápad nových vecí, ako aj veľký počet starých nerozhodnutých vecí, na čo poukazuje pri vybavovaní sťažností na prieťahy v konaní.*“

Na základe uvedených skutočností sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd prijal jeho sťažnosť na ďalšie konanie a po prerokovaní vydal tento nález:

„1. Základné právo J. L., sťažovateľa na prerokovanie jeho veci bez zbytočných prieťahov zaručené v čl. 48 ods. 2 Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Piešťany v konaní vedenom pod spisovou značkou 7 C/42/2010 porušené bolo.

2. Sťažovateľovi J. L. sa priznáva primerané finančné zadosťučinenie vo výške 3 319,00 €, ktoré je Okresný súd Piešťany povinný sťažovateľovi vyplatiť do 2 mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

3. Sťažovateľovi J. L. sa priznáva náhrada trov právneho zastúpenia vo výške 314,18 € (2 úkony á 123,50 € prevzatie veci a spísanie sťažnosti, spolu 247,00 € + 2 x režijný paušál á 7,41 € = 14,82 € = 261,82 € + 20 % DPH 52,36 € 314,18 €), ktoré je Okresný súd Piešťany povinný vyplatiť advokátke JUDr. D. S. do 15 dní od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

Ústavný súd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú

Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv alebo slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd každý návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dané dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť podľa čl. 127 ústavy nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv a slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

V súvislosti s namietaným porušením základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu ústavný súd poukazuje na to, že špecifickosť sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy spočíva okrem iného aj v tom, že k jej podaniu môže zásadne dôjsť až subsidiárne. Zmysel a účel zásady subsidiarity vyplýva aj z toho, že ochrana ústavnosti nie je a ani z povahy vecí nemôže byť iba úlohou ústavného súdu, ale je takisto úlohou všetkých orgánov verejnej moci, v tom rámci predovšetkým všeobecného súdnictva.

Ústavný súd predstavuje v tejto súvislosti inštitucionálny mechanizmus, ktorý nastupuje až v prípade zlyhania všetkých ostatných do úvahy prichádzajúcich orgánov verejnej moci.

Predmetom konania pred ústavným súdom, ako to už bolo uvedené, je okrem iného rozhodovanie o návrhu sťažovateľa smerujúcom proti postupu okresného súdu, ktorým boli podľa neho spôsobené zbytočné prietahy v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 42/2010, čím malo dôjsť aj k porušeniu jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

Ústavný súd už viackrát rozhodol (m. m. I. ÚS 21/99, I. ÚS 20/05), že účelom práva účastníka konania pred všeobecným súdom podať sťažnosť na prietahy v konaní [podľa § 3 ods. 7 a § 62 ods. 1 a nasl. zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdoch“)] je poskytnutie príležitosti tomuto súdu, aby sám urobil nápravu a odstránil protiprávny stav zapríčinený nesprávnym postupom alebo nečinnosťou. Ústavný súd preto o sťažnosti, predmetom ktorej je namietané porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, koná iba za predpokladu, že sťažovateľ preukáže, že využil označený právny prostriedok podľa zákona o súdoch (§ 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde), avšak jeho využitím nedosiahol účinnú nápravu namietaného porušenia označených práv.

Ústavný súd zásadne považuje podanie sťažnosti na prietahy v konaní podľa § 3 ods. 7 a § 62 ods. 1 a nasl. zákona o súdoch za účinný prostriedok ochrany základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov (napr. IV. ÚS 153/03, IV. ÚS 278/04). Účinnosť takého právneho prostriedku ochrany pred zbytočnými prietahmi v súdnom konaní potvrdzuje aj znenie zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, ktorý vo viacerých ustanoveniach zdôrazňuje povinnosť sudcu konať bez zbytočných prietahov a ustanovuje za také prietahy aj disciplinárnu zodpovednosť [§ 2 ods. 2, § 30 ods. 4, § 52 ods. 1, § 116 ods. 1 písm. b) a § 120 ods. 7 citovaného zákona].

Ústavný súd na základe uvedených skutočností, keď sťažovateľ, zastúpený advokátkou, na základe úvah, ktoré nie sú relevantné, dosiaľ nevyužil právny prostriedok, ktorý má k dispozícii, sťažnosť podľa § 25 ods. 2 v spojení s § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde odmietol pre jej neprípustnosť.

Ústavný súd napokon dodáva, že nič nebráni tomu, aby v prípade podania sťažnosti orgánu štátnej správy súdov a neúspešného uplynutia primeranej lehoty na prijatie opatrení proti zbytočným priet'ahom v napadnutom konaní sťažovateľ v nadväznosti na to zväžil podanie novej sťažnosti podľa čl. 127 ústavy.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 15. decembra 2011